

kan sagsøge de der nævnte 3 Folkethingsmedlemmer i Anledning af de af disse under 2den og 3die Behandling i Folkethinget af det forelagte Forslag til Lov om Pension til Dr. Møller fremsatte Besskyldninger imod ham. Da jeg antager, at denne Sag, naar dens Behandling skulde udsættes for at afvente en nærmere Meddelelse fra Hr. Dr. Møller om, at hans Andragende er at forstaa, som af mig antaget, vanskeligt vil kunne komme til Afgjørelse førend denne Rigsdagsfamplings Slutning, har jeg ikke anset det rigtigt at udsætte Andragendets Indsendelse til Hr. Formanden, indtil jeg har kunnet modtage nærmere Meddelelse fra Hr. Dr. Møller, men jeg har iøvrigt idag tilsendt ham en Afskrift af nærværende Skrivelse og anmodet ham om snarest muligt enten direkte til Hr. Formanden eller til mig at sende en udtryffeligt Erklæring om, hvorvidt hans nævnte Andragende til Folkethinget er at forstaa saaledes, som af mig her foran forudsat.

p. t. Kjøbenhavn, den 23de Marts 1871.

Erhødigst

Bregendahl,

Viborg Amts 2den Valgkreds.

S. T.

Hr. Formanden i Folkethinget.

Bilag Nr. 2.

Erhødigst Andragende.

Lørdagen den 11te Marts 1871, sildig om Aftenen henimod Kl. 10, erfor jeg for første Gang, at der var reest graverende Besskyldninger imod mig i Folkethinget, endnu samme Nat tilskrev jeg Hr. Rugaard, hvem jeg formodede at være Formand i det betræffende Udvalg, om at han godhedsfuldt vilde meddele mig, hvori disse bestode, og lod Brevet om Søndagen ved Express besørge til Posthuset; idag, den 16de Marts, sildig Aften, modtog jeg fra ham de herhenhørende trykte Forhandlinger i Folkethinget.

Jeg kan med Gaanden paa Hjertet og med en ren Samvittighed forsikre, at de fremsatte Besskyldninger ere usande, og hvormegen Agtelse jeg end har for Yttringsfriheden i Folkethingsalen, saa ser jeg mig dog nødsaget til at bede Folkethinget om ved „Lov“ at foranledige, at jeg for Domstolene kan forlange de Herrer S. Pederesen, Clausager og Kjær som Medlemmer af Folkethinget saaledes stævne, at de der lovligen kunne bevise de mod mig i Folkethinget fremsatte Besskyldninger.

Det er en vanskelig Stilling, den militære Læge er kommen i ved Bærnepligtsloven ligeoverfor Befolkningens Ulyst til at være Soldat.

Himmel og Jord, Venner, Frænder, Fædre, Mødre sættes i Bevægelse for at befri Bedkommende fra Krigstjenesten, og er man nu saa lykkelig at have en, om end nok saa ubetydelig Feil, saa gøres den indtil det Yderste gjældende, først ved Udskrivningen og senere ved Troppesafdelingen; kan nu Lægen der ikke overbevise sig om Feilens Tilstedeværelse overhovedet eller om dens Besskaffenhed som virkelig Hindring til Krigstjenesten, saa er han i Befolkningens Dine en Tyrann, Barbar, et raat Menneffe, kort sagt et Menneffe uden nogen Følelse og Hjerte.

Det er forunderligt, hvilke Summer der af den ellers saa knebne og sparsommelige Befolkning tilbydes Lægen eller Kreti og Plei, hvemsomhelst der staar i Ry for at kunne